

Rigsdagstidende.

1853.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 73.

Fjerde Sessions tredie Samling.

20de Møde.

Løverdagen den 9de Juli.

(Forts.)

Udsøgeren (fortsat): Det blev udtalt ved denne Sags første Behandling, saavel som ved den tidligere Behandling i det opløste Thing, at Loven maatte noget simplificeres med Hensyn til Betalingen for de Præstationer, hvorom her er Tale, og sigtende dertil, har Udvalget til § 2 foreslaaet for det første den Forandring, at Landboerne og Kjøbstadboerne i de Forhold, hvortil de virkelig have leveret eens Præstationer, ogsaa fik disse vederlagte paa eensartet Maade, nemlig, at de Frikjørler, der vare afgivne in natura af Kjøbstadboerne, ikke bleve godtgjorte efter en høiere Maalestok end de, som vare afgivne af Landboerne; man har troet, at det vilde være en for stor Bidløstighed, naar de under Lit. b og c opførte Kjørler bleve stillede til Godtgjørelse paa den Maade, som er foreslaaet i Regjeringsudkastet, ligesom ogsaa Arbejdet for den Commission, som bliver at nedsette, vilde meget simplificeres, naar disse Præstationer bleve stillede til eens Godtgjørelse, og Udvalget foreslaaer derfor, at der, istedetfor disse forskellige Satser af 72 sk . og 48 sk . o. s. v., skulde sættes: 1 Rbd. for hvert Døgn, Vedkommende have maattet undvære deres Heste og Kjøretøier. Udvalget har imidlertid hertil troet at burde føie et Tillæg, nemlig, at der for hver fulde 6 Timer over et Døgn bliver at beregne en Godtgjørelse af 24 sk . Man har nemlig tænkt sig, at det flere Gange kunde være Tilfældet, at vedkommende Kjørepligtige havde en temmelig lang Vet til Mødestedet og derfra igjen tilbage til Hjemstedet, og at der herfor burde godtgjøres Noget. Ligeledes har man

foreslaaet, at Kjørsejen til og fra Mødestedet blev beregnet til en Time pr. Mil, og at den derefter udkomne Tid blev tillagt den egentlige Kjøretid og medtaget ved Beregningen af Vederlaget. Den 4de Indstilling af Udvalget, at Udkastets § 3 bortfalder, er en simpel Følge af Omredactionen ved § 2.

M. Larsen: Hvad der har bevæget mig til at stille dette Endringsforslag, er, fordi jeg finder, at den Godtgjørelse, som gives for disse Befordringer, er lavere og slet ikke stemmer med den Egnis Beboeres Forventning, hvorfra jeg er sendt. Jeg boer i en Egn, som vistnok har følt Byrden af Kjørserne i en Grad, som maaskee saa andre her i Landet have følt den; thi den ideltige Kjørsej, som vi maatte præstere, især i Maret 1848, gjorde det umuligt for os at faae vor egen Avling passet paa den rette og tilbørlige Maade. Det er ingenlunde Meningen, at vi skulle have fuld Erstatning for disse Kjørser; men derimod mener jeg, at det var billigt, at vi idetmindste fik $\frac{1}{3}$; men efter Lovudkastet faae vi ikke mere end $\frac{1}{4}$, hvilket jeg skal tillade mig at oplyse det ærede Thing om. Disse Kjøretoure ere for en stor Deel afgivne fra Middelfart og til Årsens eller fra Middelfart og til Bogense, og de ere endte paa en Dag, saa vi altsaa efter Udkastet kun faae 1 Rbd. i Godtgjørelse. Nu er den fulde Priis efter Vognmandstaxten for en Tour fra Middelfart til Årsens 4 Rbd. 3 Mk., og fra Middelfart til Bogense 4 Rbd.; altsaa seer det ærede Thing, at, om disse 3 Mk. blive lagte til for hver saadan Tour, blev det ikke stort Mere, end $\frac{1}{3}$ i Erstatning.

Hvad Holdeagterne angaaer, da er jeg ganske enig med det ærede Udvalg dert, at det stiller dem, som ere afbenyttede, og dem, som ikke ere afbenyttede, paa lige Fod; thi det var